

МАНДАТ 2023-2027 ЗА ОБЩИНСКИ СЪВЕТ – БРАЦИГОВО ЗАПОЧНА

На 24.11.2023 г. се проведе първото редовно заседание на новоизбрания Общински съвет за мандат 2023-2027 г.

На заседанието, освен че се избраха постоянните комисиони за дейността на местния парламент, бе оповестено и решението на ОИК – Брацигово за промяна в избора на общински съветници от партия „ДВИЖЕНИЕ НАШИЯТ ГРАД“.

...На положената на 14.11.2023 г. от 14.00 ч. тържествена клетва в присъствието на областния управител г-жа Валентина Кайтазова, председателя на ОИК Брацигово г-жа Магдалена Попова и жители на общината не присъства г-жа Костадинка Димитрова Найденова, която не положи клетва по реда на чл. 32 от ЗМСМА и не подписа клетвен лист. Същата депозира до председателя на ОИК – Брацигово Заявление вх. № 94К-199/14.11.2023 г., с което заявява, че иска да бъде освободена като общински съветник, избрана за мандат 2023-2027 г.

Съгласно разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от ЗМСМА, пълномощията на общински съветник възникват от деня на полагане на клетвата по чл. 32, ал. 1 от ЗМСМА. Преди полагане на клетвата общинският съветник няма качество на такъв, поради което по отношение на него не се прилагат административнопроизводствените правила, предвидени в чл. 30 от ЗМСМА относно предсрочното прекратяване на пълномощия на общински съветник. Доколкото в случая се касае за междинна процедура след обявяване на изборния резултат, но преди възникване на пълномощията на общинския съветник, следва да се приеме, че приложимият процесуален ред е този, предвиден в Изборния кодекс. Именно поради тази причина и във връзка с правомощията ѝ по чл. 57, ал. 1, т. 1, чл. 413, ал. 4, чл. 454 във връзка с приложение № 5 към чл. 453, ал. 1 от Изборния кодекс, Централната избирателна комисия е издала решение № 2865-МИ/04.11.2023 г. Това решение е задължително за цялата изборна администрация, доколкото в правомощията на ЦИК е да дава задължителни методически указания за работата на изборните комисии във връзка с приложението на Изборния кодекс. На тази фаза от изборния процес ОИК може да издаде решение

разпореждане, с което се обявява за избран следващ кандидат в листата, регистрирана от политическата партия.

Спазвайки правилата, визирани в чл. 454, ал. 2 от ИК, а именно, че предпочитанията (преференциите) за отделните кандидати са валидни, ако броят на гласовете, получени за кандидата, е не по-малко от 7 на сто от гласовете, подадени за кандидатската листа и следвайки изискването на чл. 454, ал. 3 от ИК, който гласи, че кандидатите по ал. 2 се подреждат според броя на получените предпочитания (преференции), като се започне с кандидата, получил най-висок брой валидни предпочитания (преференции). Тези кандидати се изваждат от кандидатската листа на съответната партия или коалиция и образуват списък А. Останалите в кандидатската листа запазват първоначалното си подреждане и образуват списък Б. Именно такъв в списък Б от листата на партия „ДВИЖЕНИЕ НАШИЯТ ГРАД“ е кандидатът за общински съветник Йордан Атанасов Казаков. В този смисъл е и Решение № 2865-МИ/04.11.2023 г. на ЦИК.

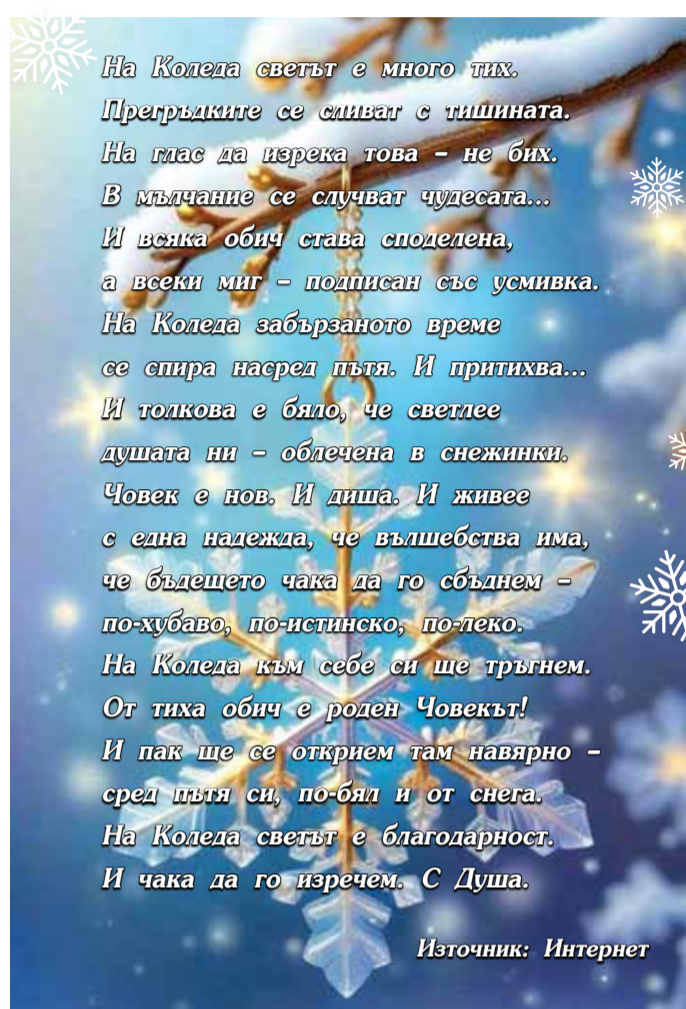
На основание т. 3 и т. 4 от Решение № 2865-МИ/04.11.2023 г. на ЦИК, ОИК – Брацигово

РЕШИ:

ОБЯВЯВА за избран за общински съветник в изборите за общински съветници и кметове, произведени на 29.10.2023 г. в община Брацигово от листата на партия „ДВИЖЕНИЕ НАШИЯТ ГРАД“ на следващия в листата кандидат Йордан Атанасов Казаков.

ИЗДАВА удостоверение на Йордан Атанасов Казаков, ЕГН *****, за общински съветник в Общински съвет – гр. Брацигово...

„Априлци“

На Коледа светът е много тих.
Прегръдките се сливат с тишината.
На глас да изрека това – не бих.
В мълчание се случват чудесата...
И всяка обич става споделена,
а всеки миг – подписан със усмивка.
На Коледа забързаното време
се спира на сред пътя. И притихва...
И толкова е бяло, че светлее
душата ни – облечена в снежинки.
Човек е нов. И лиша. И живее
с една надежда, че вълшебства има,
че бъдещето чака да го сбъднем –
по-хубаво, по-истинско, по-леко.
На Коледа към себе си ще тръгнем.
От тиха обич е роден Човекът!
И пак ще се открием там навярно –
сред пътя си, по-бял и от снега.
На Коледа светът е благодарност.
И чака да го изречем. С Душа.

Източник: Интернет

УВАЖАЕМИ ГОСПОЖИ И ГОСПОДА, СКЪПИ ЖИТЕЛИ И ГОСТИ НА БРАЦИГОВО,

В навечерието сме на едни от най-чаканите празници. Броени дни ни делят от Рождество Христово и началото на Новата 2024 година.

В тези дни изпълваме сърцата си с повече надежда и вяра и правим равностетка на постигнатото през отиващата си година.

Отминаващата 2023-та не беше лека. Беше наситена с емоции, работа и предизвикателства, но беше добра за Брацигово. Вярвам, че постигнахме много и че резултатите са видими. Знаем също така, че ни чака още много, много работа.

Брацигово спечели наградата „Чудесата на България“ на Общество „Културно наследство“ – официален представител на „Европа Ностра“ за България и медия „Стандарт“ от Третия международен форум „Бранд България – докосни чудесата“ за цялостен принос за създаването на център за подготовка на реставратори.

Това отличие означава много, защото „Брацигово – Каменният поток на времето“ е не просто мото – това е кауза, залегнала дълбоко в историята на нашия град.

„Каменният поток на времето“ е нашата формула за успех. Затова вярвам, че и през Новата 2024-та година с общи усилия ще работим за престижа на любимия ни град и за това Брацигово да бъде още по-добро място за живеене.

Горга съм, че за втори пореден път съм избрана да бъда начело на този град и тази община, притежаваща над 150 културно-исторически забележителности и много движими културни паметници, с находки от сегем археологически периода. Осъзнала съм, че това е изключително голяма отговорност и важна мисия. И в същото време дълбоко вярвам, че най-голямото богатство на един град – това сте вие хората.

Пожелавам на всички да посрещнат Рождество Христово, изпълнени с дух на доброта и съпричастност. Да бъдем с любимите си хора. Да помогнем и подкрепим онези, които са сами, страдат или боледуват. Коледа ни връща с усмиление в най-хубавите години от живота ни – в нашето детство. Нека направим вълнуващ и незабравим празника за всички деца в община Брацигово.

Бъдете здрави вие и вашите семейства, уважаеми брациговци!

Нека да си пожелаем да бъдат светли празниците ни, да бъдат честити дните ни, да се сбъднат всички наши желания! Нека всяко добро дело, с което се захванем, се увенчае с успех!

ВЕСЕЛА КОЛЕДА И ШАСТЛИВА НОВА 2024 ГОДИНА!

26-27 декември

ЗАЕДНО ЗА ДЕЯН!

ДА ПОДКРЕПИМ ЕДИН МЛАД БАЩА
В НАЙ-ТРУДНАТА БИТКА В ЖИВОТА МУ!

Дарителска сметка:
BG67 UNCR 7000 1525 0282 08
Деян Иванов Спасов
Pay Pal: zaednozadeyan@abv.bg
Фейсбук благотворителен базар: Заедно за Деян!

Новогодишен базар в подкрепа на Деян!

Футболен турнир

Заедно за Деян! Да подкрепим един млад баща в най-трудната битка в живота му! Деян Спасов е диагностициран с високо диференциран гласен тумор в мозъка и се нуждае от средства, за да проведе лечението си в Турция.

Дарителска сметка: BG67UNCR70001525028208 Деян Иванов Спасов
Pay Pal: zaednozadeyan@abv.bg
Фейсбук благотворителен базар: Заедно за Деян!

26-27 декември 2023

Стадион "Христо Гюлеметов" гр. Брацигово

БЛАГОТВОРИТЕЛНО

ДЕТСКА ГРАДИНА „ПЪСТРО ХВЪРЧИЛО“ В БЯГА СЕ ВКЛЮЧИ В ИНИЦИАТИВА С ПОЛИЦИАТЕ ОТ МЕСТНИЯ УЧАСТЪК

Продължават инициативите на територията, обслужвана от ОДМВР – Пазарджик, свързани с безопасността на движението по пътищата. Разбира се, акцентът е отново към най-малките и уязвими участници – децата.

Възпитаниците на Детска градина „Пъстро хвърчило“ в брациговското село Бяга, съвместно с полицаи от местния полицейски участък, се включиха в инициативата „Послания на есенния лист“.

Децата бяха изписали на изработени от тях есенни листа свои послания за безопасно поведение на пътя. С помощта на униформените полицаи и техните възпитатели те ги подариха на преминаващи по улиците на Брацигово водачи на автомобили.

С усмивка на лицата и с приповдигнато настроение шофьорите приемаха детските послания, с които малчуганите ги призовават да пазят децата на пътя, да спират на пешеходна пътека, да не превишават скоростта, да не шофират под въздействието на алкохол.

Есенният лист е символично послание за безопасно движение през настоящия есенно-зимен сезон. Есенният лист олицетворява пъстротата на човешкия живот, който трябва да се пази от всички участници в пътното движение.

5 ДЕКЕМВРИ – МЕЖДУНАРОДЕН ДЕН НА ДОБРОВОЛЕЦА

Със съвместна демонстрация ППЗНС – Брацигово, ДФ Актив 112 – Брацигово и учениците на СУ „Народни будители“ отбелязаха за пореден път 5 декември – Международния ден на доброволците.

Децата, доброволци и пожарници отново припомниха основни правила при овладяване на

последици от бедствия и аварии и си пожелаха по-малко изпитания през новата година.

Всички присъстващи на демонстративните уроци пожелаха успех на местните доброволци и ги насърчиха с думите „Продължавайте да бъдете пример за силна воля и достоен живот, защото да си доброволец не е професия, а мисия и призвание!“

ОБЩИНА БРАЦИГОВО СЪБИРА БЕЗПЛАТНО СТАРИ ЕЛЕКТРОУРЕДИ

Излязло от употреба електрическо и електронно оборудване от бита е оборудване, събрано в резултат на жизнената дейност на хората у дома и в административни, социални и обществени сгради, търговски и индустриални обекти или други източници – ел. печки, перални, хладилници, телевизори, компютри, монитори и други.

Изхвърлянето на подобен тип отпадъци на контейнерните площадки е забранено, а нарушителите подлежат на санкция. Услугата на Община Брацигово за извозването на електрическо и електронно оборудване от една страна предотвратява нерегламентираното струпуване

ИМАТЕ СТАРИ ИЛИ НЕПОТРЕБНИ ЕЛЕКТРОУРЕДИ?
НЕ ГИ ИЗХВЪРЛЯЙТЕ БЕЗОТГОВОРНО!
СПЕЧЕЛЕТЕ ОТ ТЯХ!
НИЕ ЩЕ ГИ ВЗЕМЕМ ОТ ДОМА ВИ!

На 8 декември, с гайда, питка и бурни аплодисменти, учениците от СУ „Народни будители“ гр. Брацигово, посрещнаха своя гост Благомир Мстагарков, участник в „ИГРИ НА ВОЛЯТА“ – СЕЗОН 5.

Г-жа Надежда Казакова – кмет на община Брацигово, го приветства за добре дошъл и даде началото на дългоочакваната среща. С много емоции, трепет и възхищение преминаха разговорите, в които любимецът на всички деца разказа за участието си в телевизионното реалити и за интересни случки от живота си. Отговори на въпросите, зададени му от децата, и насочи мислите им как да бъдат добри, смирени и да не таят лоши мисли към никого и към нищо.

Учениците му подариха направените специално за него картички, плакати, медали и статуетки с послания, а той раздаде много автографи и отдели време за снимка с всяко едно дете!

Срещата завърши с разходка до Градския исторически музей, където учениците отново си направиха снимки с г-н Мстагарков. Там той има възможността да разгледа музейните експозиции и да се запознае с историята на града.

Гости на срещата бяха г-жа Казакова, г-жа Стефанова и г-жа Дамова.

Благодарим му – за отделеното време, за усмивките, за положителните емоции и ценните съвети, които даде на децата!

НА ФОКУС

Новодоставеният контейнер, предназначен за събиране на дрехи и обувки, изгоря на 3 декември 2023 г. /неделя/ през деня. Конструкцията от метал е напълно унищожена.

Сигналът за пожара е подаден и на тел. 112. Екипът на Районна служба „Пожарна безопасност и защита на населението“ е загасил огъня, преди да предизвика по-сериозни щети. Причините все още не са ясни, но е твърде вероятно запалването да е умишлено или плод на хулиганска проява.

Ръководството на Община Брацигово осъжда извършеното вандалско деяние и апелира към гражданите да сигнализират, ако имат информация за извършителя.

За да се сключи договор с фирма за доставка на този вид контейнери, Община Брацигово е преговаряла близо една година. За съжаление обаче няма и шест месеца, откакто са поставени двата контейнера, а посегателствата спрямо тях са многократни, в резултат на което единият вече е унищожен.

Ние - хората

ОБЩИНСКИ СЪВЕТ – БРАЦИГОВО СТАРТИРА ПРОЦЕДУРА ЗА ИЗБОР НА СЪДЕБНИ ЗАСЕДАТЕЛИ

ОБЩИНСКИ СЪВЕТ – БРАЦИГОВО
О Б Я В Л Е Н И Е

I. Общински съвет – Брацигово открива процедура за определяне на двама съдебни заседатели за Районен съд – Пещера за мандат 2024-2028 г. и един/ съдебен заседател за Окръжен съд – Пазарджик за мандат 2024-2028 г. при следните правила:

Кандидатите за съдебни заседатели трябва да отговарят на изискванията на чл.67 от Закона за съдебната власт, а именно:

1. да бъдат дееспособни български граждани;
2. да са на възраст от 21 до 68 години;
3. да имат настоящ адрес в община Брацигово;
4. да имат завършено най-малко средно образование;
5. да не са осъждани за умишлено престъпление, независимо от реабилитацията;
6. да не страдат от психически заболявания;
7. да не са съдебни заседатели в друг съд;
8. да не са общински съветници от същия съдебен район;
9. да не участват в ръководството на политическа партия, коалиция или организация с политически цели;
10. да не работят в съд, прокуратура, следствени органи, Министерството на вътрешните работи или в други органи от системата за национална сигурност, намиращи се в същия съдебен район;
11. да не е избран за съдебен заседател повече от два последователни мандата към същия РС.

Документи, които следва да подадат кандидатите за съдебни заседатели до Общински съвет – Брацигово:

1. подробна автобиография, подписана от кандидата;
2. нотариално заверено копие от диплома за завършено образование;
3. медицинско удостоверение, че лицето не страда от психическо заболяване;
4. данни за контакт на две лица, към които общинските съвети да се обръщат за препоръки;
5. мотивационно писмо;
6. писмено съгласие;
7. декларация за липса на обстоятелствата по чл. 67, ал. 3 от ЗСВ;

8. документ за извършена проверка по реда на Закона за достъп и разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия, ако са родени преди 16 юли 1973 г.;

9. декларация за съответствие с изискването на чл.69, ал.2 от ЗСВ;

10. свидетелство за съдимост /изисква се служебно/.

II. Всеки кандидат за съдебен заседател подава заявление по образец за участие в процедурата, ведно с необходимите документи съобразно чл. 68 ал. 3 от Закона за съдебната власт, в деловодството на Общински съвет – Брацигово.

III. Срок за подаване на документите от кандидатите за съдебни заседатели до 22.12.2023 г. /включително/.

IV. Комисията за избор на съдебни заседатели ще проведе изслушване на кандидатите в публично заседание в срок 14 дни от публикуване на допуснатите кандидати.

Забележка: Необходимите приложения /заявление за кандидатстване и декларации/ могат да бъдат изтеглени от интернет страницата на Община Брацигово на адрес: <https://www.bratsigovo.bg/index.php>.

ФОТОКО

„СЪРЦЕ ЗА БЪЛГАРИЯ“ ЗАПОЧНА КАМПАНИЯТА СИ ОТ ДАРЕНИЯ НА ДЪРВА ЗА ОГРЕВ

Хора в неравностойно положение, предимно пенсионери, от различни населени места в областта за поредна година получиха безплатни дърва за огрев от Сдружение „Сърце за България“, събщи Гордън Мерк. Трима от ползвателите на услугата са от Брацигово, а останалите живеят в малки села. За всеки от тях са осигурени по четири кубика дърва. Инициативата се провежда за пореден път, тъй като грижата за самотни възрастни хора е един от приоритетите на Сдружението. В петък ще бъде направено и дарение за Клуба на хората с увреждания в Брацигово, допълни Мерк.

105 години от края на Първата световна война

ЗАВРЪЩАНЕ

Отново беше настанало времето за жътва. И, слава на Бога, добро жито се беше родило тая година, та хълмистите ниви за броени часове се изпълниха с народ. Дни наред сега от зори до мрак щяха да играят паламарки и сърпове, а харманите – да се отрупват със снопи. А после пък, преди да са рукнали пороите, диканите щяха да се завъртят като луди, за да олющят зърното. За стопаните това означаваше, че от сутрин до вечер нямаше да има и минутка за почивка. Нито пък време за връщане къщи. Тук, върху импровизирани огнища, жените щяха да готвят гозбите си, тук щеше да се вечеря и да се спи.

Така се правеше всяко лято. От незапомнени времена, та до ден днешен. И всички го знаеха. Единствената разлика от традиционните жъти бяха тези, че видимо не се забелязваше никакво оживление. Нивята бяха смълчани като при погребение. Нямаше ги веселата глъчка и пиперливите задъвки. Не се чуваха и моминските песни, които някога огласяха всичко наоколо толкова силно, че се връщаха като ехо, отразени от околните баири.

Вярно, и сега сърцата преливаха от предчувствие за добър урожай, но мъката, която се бе вселила в тях, потискаше изблиците на обичайната радост. Че то! Чума да беше се появила в селото, отдавна да беше минала, заминала и забравена. Но ето че имало и нещо по-лошо от болестта.

Цели шест-седем години война след войната! А след войните – още по-тежкото. Докога – никой не се наемаше да каже, но всички си знаеха, че ще е така, докато порасне и укрепне новото мъжко поколение.

Земята беше всичко за селянина. Само тя можеше да изхрани многобройната му челяд и да му вдъхне увереност, че ще се справи с живота поне за още една година.

Но как се гледа земя без мъже?

Десетки бяха онези, които оставиха костите си из разни безкръстни гробове. Далече, по чужди и непознати земи. А така – към мъката по тях – се добави и безсилието на почернените семейства да се оправят сами с оранта, сеитбата, коситбата, жътвата... С добитъка...

Незавърналите се от фронта не бяха никак малко.

Не бяха по-добре и тези, които мъже все пак се прибраха, но кой без крак, кой без два, кой без ръка, кой без очи... Сега и тези клетници се мъчеха да помагат с каквото могат. Ама как, като те самите имаха нужда от помощ? Та кой кого трябваше да подкрепя не се разбираше много-много... А като става дума за мъка, няма как да не се спомене, че най-пагубна бе тя за онези семейства, за които мъже така и не се разбра мъртви ли са, живи ли са... И ако са живи, къде са?...

Точеха се години, а пострадалите майки и жени не можеха да се решат как да постъпят – да оплакват ли безследно изчезналите, или да ги очакват. Защото все пак, макар и рядко, се чуваше за някого, който се е появил като възкръснал и внесъл радостта в дома си. И то радост много по-голяма от тази, с която се отбелязваше Христовото Възкресение.

Всяко подобно завръщане, макар и да се случваше рядко, даваше надежда и на онези, които продължаваха да очакват вест за безизвестните. Даваше им сили да продължат търпеливо с чакането.

През един такъв юлски ден в Христосковата нива се движеха като сенки само две, облечени в тъмни дрехи, жени – Елена, майката на Иван, един от обявените за безследно изчезнали, и съпругата му Мария. Виждаха се и три поотхвъркнали вече хлапета. И те впрегнати в работата, доколкото позволяваха силиците им.

Навеждаха се всички те над класовете мълчаливо, като онемели, изправяха се от време на време, за да си вземат дъх, а после пак се превиваха. Така или иначе – житото трябваше да се прибере. А как я бяха докарали до жътва – само те си знаеха.

Наближаваше време за обяд и, все така мълчешком, всички дружно се заклатушкаха към хармана. А там, в самия край на нивата, бе седнал Черен.

Сух един такъв... Черен... Дрипав... Брадясал... Направо страшен! Особено пък за две чувстващи се напълно беззащитни жени!...

– Мале, виж там! – забеляза го първа Мария и се спря уплашено.

– Какъв ли пък ще е тоя? – спря се и Елена.

Постояха така около минута-две, след което Елена набра малко кураж и се провикна към непознатия:

– Кой си ти, бре? И какво търсиш тук?

Онзи дори не помръдна. А пък и дума не обели, та в очите на жените започна да се превръща в още по-страшен, отколкото беше.

– Вода... Вода искам малко... – размърда се най-последна натрапникът.

– Хей там на дъбиката има бъкел – сопнато му отвърна старата. – Върви, пий и продължавай по пътя си!

Мъжът обаче не помръдна. Оставаше да седи все така – обхванал с ръце коленете си. Но след като пак помълча мъничко, отново се обади:

– Марийко... И ти ли няма да ми донесеш водичка?

Мария се стъписа. Уплаши се не на шега.

– А ти откъде ми знаеш името? – почти шепнешком попита тя.

– Марийко, Марийко! Не ме ли позна?

Едва сега младата жена вторачи поглед в непознатия, вгледа се в него с цялото си внимание и коленете ѝ се подкосиха. Само дето не припадна.

– Иване!... Ти ли си, бре?... Мъжо!...

– Че кой друг да бъда?

И пришепелът не без усилие се изправи на крака.

– Синко!... – проплака и старата, но и тя остана вцепенена. И въпреки усилията, които правеше, не успяваше да помръдне от мястото си.

Не беше за вярване!

Цели шест години бяха минали от деня, когато в къщата им беше донесено известието, че Иван Христосков е изчезнал безследно в един от боевете при Завоя на Черна.

„Изчезнал е... Не е убит... Значи може и жив да е някъде...“ – произнесе се тогава майката и продължи да повтаря тези думи още хиляди пъти през последвалите години.

Други, пропадали като него, после се връщаха. Кой след година, кой след две... Защо и Иван да не се появи като тях? Някой ден...

През всичките тези шест години старата жена не позволи на никого да поръчва заукойна или да раздава жито по Задушница.

„Изчезнал е... Не е убит... Значи може и жив да е някъде...“ – повтаряше тя и на себе си, и на другите, подхранвайки надеждата, че чудото не е невъзможно. И за да подчертае, че не се е предала, облече се не в съвсем черни, но в близки до черния цвят дрехи. Снаха ѝ – също.

И ето че доживяха!

Трудно е да се опише какво се случи в следващите минути. Жените се вкопчиха в съсухрената снага на снажния някога мъж. Децата също. Кое докъдето можеше да протегне ръчичките си. А всеобщото вълнение, което ги обхвана, предизвика порой от сълзи.

– Боже, Боже! – хлипаше майката. – На какво си заприличал... Само на кожа и кости си станал...

– Какво ти се случи, бре мъжо?... Къде се загуби?... – задаваше въпрос след въпрос и смаяната Мария.

А сълзите ѝ течеха ли, течеха.

– Има време... Всичко ще ви разкажа... Нека си почина! – не намираще думи Иван. – Важното е, че вече съм тук!

Новината за необичайното „възкресение“ се разнесе из околните нива с бързината на мълния. Захвърлиха сърпове си кой както случи, съседите им по ниви дотичаха на бегом до малкия харман.

– Дошъл си е... – чуваше се от всички посоки.

– Кой, бе? Кой си е дошъл?...

– Иван!... Иван Христосковия!...

– Не може да бъде!...

– Божичко-о-о!

Не беше за вярване. Последният от завърналите се пленници се бе появил у дома си преди цели три години. А след него – никой друг. И сега изведнъж – ето го и Иван! Иван, който отдавна бе считан от всички за загинал. От всички, с изключение на най-близките му.

– Тичай, мале! – обърна се Елена към най-големия от внуците си. – Тичай до село и ми донеси новите дрехи... И на майка ти също... Не можем да се приберем така почернени!...

– Вървете, Ленко! Вървете! Прибирайте се и вие къщи. Ние

ще помогнем... Ще доожънем нивата... – забждаха се отстрани някои от по-възрастните съседи по имот. – Вървете!... Наравайте му се!...

И за да докажат, че ще го направят, на мига тръгнаха към остатъка от изправените класове.

След час-два помогнаха на Иван да яхне магарето, а ощастливеното семейство – превъзбудено, пременено с най-новите си дрехи, закрачи след него.

– Голямо тегло изтеглих – зараказва привечер Иван. – Уловила ме най-напред френците. И останах при тях до края на войната. Там горе-долу се ядваше. Поне тормоз нямаше. Но после ни предадоха на гърците, заедно с ония полкове, които, според примирието, трябвало да останат разоръжени и в плен. С хиляди бяхме. А гърците се оказаха не хора, а зверове. Че и по-лоши... Звярът убива, но не се гаври с жертвите си. А гърците го правеха с нас през цялото време...

Отведоха ни към Беломорието. Надявахме се, че като е свършила войната, ще ни пуснат. Ама не стана така. И на роби ни превърнаха. Мен ме пратиха заедно с много други в една кариера. Да добиваме камък. А след като го добием, на ръка да го пренесем за строежа на някакъв мост. И де да беше само работата! Макар и от тъмно до тъмно, можеше да се устиска някак. Но на ония мръсници това не им стигаше. Смазваха ни от бой за цяло и не цяло. Надолу към моста носим камъни, а нагоре – те ни яхват. Като добичета. И шибат с пръчките.

Мнозина от нашите не издържахме. Бог да ги прости, отидоха си мърщина. За храна пък да не говорим. По коматче царевичен хляб и канче воднява чорбица. Това ни се полагаше сутрин и вечер. Колкото да не умрем от глад. Макар че тях умирали хич не ги стряскаше. Закопаваха умрелите в общи ями. Като кучета...

На третата година решихме се с един мой другар – Стоян, от едно от пловдивските села, да бягаме. И издебнахме пазачите. Те се бяха запили по някакъв повод, макар че и без повод все пияни си бяха. Сигурно за да не ги гризе съвестта, когато се гавреха с нас. Обърнали се бяха всички с гръб и ние с тоя Стоян първо запълзяхме. Когато се отдалечихме достатъчно, изправихме се и хукнахме към гората. Ама извадихме лош късмет. Видяло ни някакво пастирче там и се развика: „Вулгарой фовган! Вулгарой фовган!“ Демек – „Българите бягат!“.

Настигнаха ни. То откъде сили за бягане!

И тогава вече да видиш тормоз! Смачкаха ни...

Стоян не издържа и един ден издъхна, Бог да го прости и него! Трябва по-нататък да издиря техните и да им кажа да не го чакат. А аз малко по-жилав излязох.

Носеха се много слухове, че ще ни пуснат. Дължни били да ни пуснат според договора, но проклетите гърци никакви договори не признаваха. Едва миналия месец казаха, че трябва да им целуваме задниците, защото ни освобождавали по тяхно благоволение.

Заведоха ни до границата и ни предадоха на нашите. Там останахме още ден-два, додето ни напишат документи и билети за трена. Ако знаете как съм плакал през цялото това пътуване насам!... Като чувах нашенска реч и като гледах към земята навън, сълзите ми сами тръгнаха.

Така за ден-два стигнах до гарата. А оттам – та тук! Нали знаех, че по това време ще сте по нивите. Ама тия километри, дето по рано ги вземах за по-малко от час, ми отнесоха целия предобед. Едва додрапах до горе. Но... Важното е, че най-накрая съм тук... Тук съм...

И още дълго и дълго разказва Иван, а ръцете му не спираха да милват трите детски главички. Пораснали бяха децата му и ако не знаеше кои са, нямаше да ги познае. Както и те него.

На следващия ден жътвата продължи постарому. Нямаше как иначе. Хлябът нямаше да чака. Трябваше да се прибира.

Само след три дни обаче работата отново беше прекратена. Три дни. Дотолкова стигнаха Ивановите сили.

Струпах се отново онези, които го бяха посрещнали на нивата. Този път – за да го изпратят. Завинаги.

Мълчаливо и мрачно се заизвива шествието към гробището на върха. Чува се само траурният звън на черковната камбана и припяването на почернените за втори път жени.

По едно време единствено Невена, майка на войник, убит някъде край Дойран, прошепна, но само на себе си:

– Поне ще легне в нашата си земя Иван. И гроб ще си има. А ние наш Георги не можем даже да го прелеем.

Димитър ДЪНЕКОВ

ОБЯВА

ОТ ВОЕННО ОКРЪЖИЕ II-РА СТЕПЕН – ПАЗАРДЖИК

Със заповед № ОХ-994/13.11.2023 г. на министъра на отбраната на Република България са обявени длъжности, определени за приемане на военна служба в доброволния резерв на български граждани, освободени от военна и срочна служба, без провеждане на конкурс, както следва:

- за Сухопътни войски – 1 592 (хиляда петстотин деветдесет и две) длъжности;
- за Централно военно окръжие – 113 (сто и тринадесет) длъжности;
- за Военноморски сили – 114 (сто и четиринадесет) длъжности.

Информация по обявата и всички свързани с нея въпроси може да получите в стая № 31 на ет. 3 във Военно окръжие II степен – Пазарджик и/или на телефони 0885 108 129, 034 445 463, както и в офиса за военен отчет в Община Пещера (тел. 0350/6-22-12, 0878876808) и Община Брацигово (тел. 03552/20-65, 0878876808).

СРОК ЗА ПОДАВАНЕ НА ДОКУМЕНТИ – 31.10.2024 г.

ПОКАНА

На 23.01.24г. в гр. Брацигово, ул. Христо Смирненски №1 Младежки дом, в 11:00ч. в офиса на сдружението ще се проведе общо събрание на юридическо лице с нестопанска цел по чл. 19 от ЗЮЛНЦ – Сдружение с наименование ФУТБОЛЕН КЛУБ „БРАЦИГОВО“.

Събранието ще протече при следния дневен ред:

1. Освобождаване на членове на сдружението.
2. Приемане на нови членове на сдружението.
3. Освобождаване на членове на управителния съвет на сдружението.
4. Приемане на нови членове на управителния съвет на сдружението.
5. Приемане на нов устав на сдружението.
6. Разни.

При липса на кворум на основание чл. 27 от ЗЮЛНЦ събранието ще се проведе на същия ден от 12:00 часа на същото място при същия дневен ред, независимо от броя на явилите се членове.

